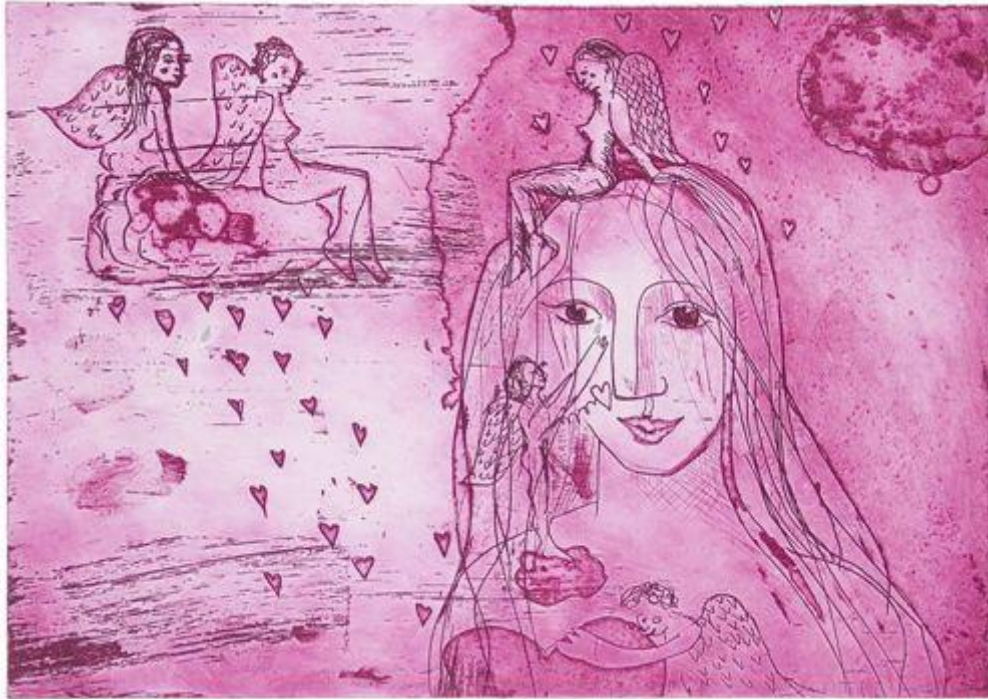

ÅRSBERETNING 2011 OSLO KRISESENTER

Björg Thorhallsdóttir

Denne årsmeldingen og regnskapet gir etter styrets oppfatning fyllestgjørende informasjon om resultatet av årets drift og om stiftelsens stilling ved årsskiftet. Det har ikke intrådt forhold av vesentlig betydning for resultatet eller stiftelsens stilling etter avslutningen av regnskapsåret. På bakgrunn av årets resultat og en generell vurdering av framtidsutsiktene for virksomheten mener styret at det er grunnlag for fortsatt drift av Oslo krisesenter.

Innhold

1. Organisasjon	3
1.1 Organisasjonsform	3
1.2 Styrerepresentanter 2011	3
1.3 Krisesenterets formål.....	3
1.3.1 Bosenteret.....	4
1.3.2 Dagsenteret	4
1.3.3 Barneteamet	5
1.3.4 Bokollektivet.....	5
1.3.5 Avdeling for menn	6
1.4 Medlemskap i paraplyorganisasjon:	6
2. Økonomi.....	6
2.1 Finansiering.....	6
2.2 Revisjonsfirma	8
2.3 Personal	8
2.4 Antall stillingshjæmler	8
2.5 Avlønning og forsikringsordninger	9
2.6 HMS	9
2.7 Sykefravær	10
2.8 Tiltak for likestilling	10
3. Krisesenterboligen og ytre miljø	10
4. Opplysningsplikt til barnevernet.....	11
5. Intern opplæring, kompetanseheving og samarbeidsmøter.....	11
5.1 Intern kompetanseutvikling.....	11
5.2 Ekstern kompetansegivende etterutdanning	11
5.3 Samarbeidspartnere og utadrettet virksomhet.....	12
5.4 Kompetanse hos ansatte	14
6. Særlig tilrettelegging.....	15
6.1 Belegg, tendenser og brukergrunnlag	15
6.2 Barn og unge	18
6.3 Mødre	20
6.4 Funksjonshemmede	20
6.5 Eldre	20
6.6 Kvinner med minoritetsbakgrunn	21
6.7 Andre prosjekter	22
6.8 Krisesenter for menn	23

6.9	Oslo Krisesenters plass i tiltakskjeden i Oslo Kommune	23
7.	Utfordringer	23
7.1	Utfordringer knyttet til kvinner med minoritetsbakgrunn, funksjonshemmede, eldre og barn 2008-2012.....	23
7.2	Løsninger tilknyttet kvinner med minoritetsbakgrunn, funksjonshemmede, eldre og barn.....	26
7.3	Utfordringer knyttet til samarbeid med vertskommune	29
7.4	Utfordringer knyttet til samarbeid med skandinaviske krisesentre/organisasjoner	31
7.5	Særlige utfordringer og løsninger i 2012	31

1. Organisasjon

1.1 Organisasjonsform

Oslo Kriesesenter er en stiftelse, som ble opprettet med en stiftelseskapital på kr. 50.000,-. Oslo kriesesenter utfører Oslo kommune sitt lovpålagte kriesesenteroppdrag , og kriesesenteret dekker og har ansvar for kriesesentertilbudet i kommunen. Som eneste kriesesenter i kommunen betjener Oslo Kriesesenter hele Oslo kommunes befolkning.

Vi samarbeider med andre kriesesentre i andre kommuner spesielt når det av sikkerhetsmessige hensyn ikke lar seg gjøre for voldsutsatte kvinner og deres barn å benytte seg av vårt kriesesenter.

Oslo Kriesesenters styre har det overordnede faglige, administrative og økonomiske ansvaret for virksomheten.

1.2 Styrerepresentanter 2010

Styret består av tre eksterne representanter og to representanter fra de ansatte.

Styreleder	Ragnhild Hennum	Professor Juridisk fakultet, Universitet i Oslo
Styremedlem	Rachel Eapen Paul	Likestillings og diskrimineringsombudet LDO Senior rådgiver
Styremedlem	Anne-Lise Ringerike	Virksomhetsleder Familiens hus, Hobøl Kommune
Styremedlem	Line Jenssen	Ansattes representant
Styremedlem	Linda Tørud Pettersen	Ansattes representant

1.3 Kriesesenterets formål

Oslo Kriesesenter er et døgnåpent lavterskel akutttilbud.

Formålet er å:

- Bistå mishandlede og/eller voldtatte kvinner, menn og deres barn. Arbeidet skal drives etter prinsippet "Hjelp til selvhjelp", og på brukernes egne premisser.
- Bekjempe kvinneundertrykking med særlig ansvar for å påpeke forhold i samfunnet som legitimerer, underbygger og opprettholder kjønnsbestemt, privat vold. Oslo Kriesesenter skal spre kunnskap om kvinnemishandling overfor publikum generelt, politikere og fagmiljøer.

Oslo Krisesenter betjener en døgnåpen, akutt hjelpetelefon. Rosaprojektets (kvinner utsatt for menneskehandel) døgntelefon er også tillagt Oslo Krisesenter etter ordinær kontortid.

Oslo Krisesenters tilbud er organisert i fire avdelinger med hver sin seksjonsleder og en prosjektavdeling. Daglig leder og seksjonslederne utgjør Oslo Krisesenters lederteam.

1.3.1 Bosenteret

Bosenteret tilbyr et lavterskel, midlertidig botilbud til kvinner og deres barn som er i akutt krise som følge av fysisk og psykisk vold i nære relasjoner.

I tillegg til å stabilisere kvinner og barn gjennom samtaler og omsorg, hjelper bosenteret kvinnene med å komme i kontakt med andre instanser som f. eks politi, helsetjeneste, bistandsadvokat, NAV- kontorer.

1.3.2 Dagsenteret

Dagsenteret er et tilbud til kvinner og barn som ikke har bodd på senteret, eller kvinner og barn som har benyttet seg av botilbudet tidligere. Tilbudet omfatter råd og veiledning, individuelle samtaler, kurs, gruppesamtaler og nettverkssamlinger.

Det er også etablert et gratis advokattilbud finansiert av Politi- og Justisdepartementet, og dager for praktisk hjelp til våre nåværende og tidligere brukere.

Det ble i 2009 opprettet en egen avdeling for kvinner utsatt for menneskehandel ved Oslo Krisesenter (Rosaprojektet). Denne avdelingen er organisert under dagsenteret.

1.3.3 Barneteamet

Det ble i 2009 opprettet et barneteam med egen seksjonsleder for barne- og ungdomsarbeidet ved Oslo Krisesenter. Barne- og ungdomsteamet skal sikre at barn og unge får en individuell tilpasset oppfølging, og har ansvaret for å koordinere alle aktiviteter for barn og unge og deres mødre i perioden de bor på Oslo Krisesenter.

Omfanget av volden barna har blitt utsatt for blir kartlagt gjennom samtaler med barna og mødrene, og teamet samarbeider med bydelenes barneverntjenester, barnehager og skoler, barne- og ungdomspsykiatrien og en rekke frivillige organisasjonene.

1.3.4 Bokollektivet

Bokollektivet skal gi et tilbud til minoritetskvinner som er på flukt fra familien grunnet tvang, trusler eller vold, herunder tvangsekteskap enten før eller etter inngått ekteskap. Bokollektivet består av 5 hybler.

Oslo Krisesenter ved Bokollektivet ble i 2009 tildelt et oppfølgingsprosjekt i samarbeid med Ungbo-boligtiltak for ungdom i alderen 17-23 år. Prosjektets målgruppe var ungdom over 18 år som er utsatt for tvangsekteskap eller trusler om tvangsekteskap, og prosjektet disponerte 3 leiligheter ved oppstart. Dette tilbudet ble i 2010 utvidet med 4 leiligheter, slik at det nå er totalt 7 leiligheter i prosjektet.

Bokollektivet skriver egen årsberetning, og leilighetsprosjektet skriver en egen prosjektrapport.

1.3.5 Avdeling for menn

Krisesenter for menn ble opprettet som en prosjektavdeling sommeren 2010, og har etablert et botilbud for menn som ikke er samlokalisert med kvinnenes botilbud. Krisesenteret for menn er i var i 2011 organisert som et prosjekt under Bokollektivet. Avdelingen videreføres i 2012 som egen avdeling, men fremdeles under Bokollektivet. Avdelingen har både bosenter og dagtilbud.

Krisesenteret for menn skriver egen årsberetning. For ytterligere informasjon om dette tilbudet henvises til denne.

1.4 Medlemskap i paraplyorganisasjon:

Stiftelsen Oslo Krisesenter er medlem i Krisesentersekretariatet og arbeidsgiverorganisasjonen HSH.

De ansatte er medlemmer i KLP, i henhold til selskapets forskrifter.

2. Økonomi

2.1 Finansiering

Oslo krisesenter ble i 2011 i sin helhet finansiert gjennom kommunale midler. Offentlig finansiering til krisesenteret for kvinner var i 2011 kr. 20 612 018,-.

Oslo krisesenter fikk i tillegg innvilget kr 1 830 420 til et krisesenter for menn (OKM). OKM skriver egen årsberetning.

Oslo krisesenter fikk i 2007 et krav om tilbakebetaling av kompensasjon for merverdiavgift – kravet var på kr 1 732 326,-. Det ble fra Oslo kommune bevilget kr 1 700 000,- til inndekning av dette kravet. Fordi skatteetaten brukte tid på å ta stilling til spørsmålet om renter på beløpet ble beløpet stående på Oslo Krisesenters konto inntil sommer 2010, da beløpet i sin helhet ble tilbakeført til kommunen gjennom

BFE, barne- og familieetaten. Først i 2011 kom det endelige kravet fra skatteetaten. Beløpet ble da tilbakeført Oslo Krisesenter og kravet ble i sin helhet innfridd i 2011.

Oslo Krisesenter har gjennomført følgende prosjekter i 2011:

- Voldsutsatte kvinner i fengsel (Justisdepartementet)
- Rosaprojektet, botilbud og døgntelefonvakt (Justisdepartementet)
- Oppfølging av kvinner med minoritetsbakgrunn/frivillighet (Scheiblers legat)
- Kompetanseutveksling med ledere for Kvinneorganisasjoner i Irak (IMDI)
- Kvinner kan, aktiviteter og tiltak til voldsutsatte kvinner (NAV)
- Tiltak til integrerings- og mangfoldstiltak, barnebrosjyre (Oslo Kommune, EMI)
- Tiltak for kvinner utsatt for menneskehandel og prostitusjonsfeltet (Justisdepartementet)
- Advokatvakt (Justisdepartementet)

Det er skrevet egne prosjektrapporter for alle prosjekter.

Pengegaver og annen støtte:

Oslo krisesenter er tildelt kr 100 000,- pr år i 3 år fra Kvinne- og familieforbundet.

Krisesentersekretariatet ga før jul kr 130 000 til julefeiring på Oslo Krisesenter som følge av en stor pengegave fra Gjensidigestiftelsen juleaksjon. Krisesenteret mottok også små pengebeløp og gaver til kvinner og barn fra Krisesentersekretariatet gjennom diverse fond.

I tillegg mottok Oslo Krisesenter gaver fra private givere, blant andre Mary Kay og Stormberg, den amerikanske kvinneforeningen i Oslo, Citykirken, Discovery Channel. Paleet i Oslo og Hotelkjeden Choice.

Alle pengegaver er regnskapsført og revidert av revisor.

I 2011 har vi som tidligere år gjennom Johan Andresen hatt mulighet til å benytte oss av fire hytter i idylliske omgivelser litt utenfor Oslo. Hyttene ble flittig brukt gjennom hele sommerhalvåret.

Offentlig finansieringen av Bokollektivet var på kr 3 890 238,-. Tilleggsfinansieringen var på kr 316 020,- i beboerbetaling og kr 1 272 000,- i offentlige midler til et samarbeidsprosjekt med Ungbo om et bo- og støttetilbud til ungdom over 18 år som er utsatt for tvangsekteskap eller trusler om tvangsekteskap. (Leilighetsprosjektet)

Bokollektivet mottok i tillegg i 2011 kr 130 000,- fra IMDI til et pilotprosjekt for å etablere nettverk for tidligere beboere.

Bokollektivet mottok i også gaver og støtte til kompetansehevende tiltak for ansatte og fritidstiltak til beboerne. Se Bokollektivets egen årsberetning.

2.2 Revisjonsfirma

Oslo krisesenter har ekstern regnskapsfører og autorisert revisor; Berge og Lundal Revisjonsselskap AS, Tullinsgate 2, 0166 Oslo Revisorgodkjent regnskap for 2011, ligger ved denne årsrapporten.

2.3 Personal

Personalet ved Oslo Krisesenter holder en høy faglig standard. Gjennom mer enn 30 års erfaring i arbeid med voldsutsatte kvinner og barn, har vi opparbeidet oss en eksepsjonell realkompetanse. Alle som har blitt ansatt ved Oslo Krisesenter de siste årene, har treårig høyskoleutdanning eller universitetsutdanning. Ved tilsettelser legges det vekt på personlig egnethet, kompetanse på vold og reaksjoner på vold, og kunnskap om det øvrige støtte og hjelpeapparatet i kommunen. Flere ansatte har annen etnisk bakgrunn enn norsk, og mange ansatte behersker flere språk.

2.4 Antall stillingshjemler

Oslo Krisesenter har i 2011 hatt ca 27,86 hele årsverk inkludert prosjektstillinger. Totalt har Oslo Krisesenter og Bokollektivet med alle prosjekter i 2011 hatt 47 hjemler totalt fordelt på 37,36 hele årsverk. Alle ansatte er kvinner.

Bemanningsplan ved utgangen av 2011

Oslo Krisesenter		Fast ansatte	
Stillingsprosent	Antall		Årsverk
100,00 %	20	Ledere og Miljøarbeidere	20,00
80,00 %	1	Regnskap og lønn	0,80
75,00 %	1	Nattevakter	0,75
53,50 %	5	Nattevakter	2,68
38,00 %	1	Helgevakter	0,38
31,00 %	1	Helgevakter	0,31
17,00 %	4	Helgevakter	0,68
26,50 %	1	Vaktmester	0,27
Sum hjemler	34		25,86

Prosjekter		Engasjementer (under Oslo Krisesenter)	
Stillingsprosent	Antall		Årsverk

100,00 %	1	Fengsel	1,00
50,00 %	1	Scheibler Frivillighetsprosjekt	0,50
50,00 %	1	Rosa	0,50
Sum hjemler		3	2,00

Tilbud til menn

Fast ansatte

Stillings- prosent	Antall		Årsverk
100,00 %	2	Miljøarbeidere	2,00
Sum hjemler		2	2,00

Bokollektivet

Fast ansatte

Stillings- prosent	Antall		Årsverk
100,00 %	5	Leder og Miljøarbeidere	5,00
Sum hjemler		5	5,00

Leilighetsprosjektet,

Engasjementer (under Bokollektivet)

Stillings- prosent	Antall		Årsverk
100,00 %	2	Miljøarbeidere	2,00
50,00 %	1	Miljøarbeider	0,50
Sum hjemler		3	2,50

Totalt antall hjemler: 47
Totalt årsverk: 37,36

2.5 Avlønning og forsikringsordninger

De ansatte lønnes etter avtale, med tilnærmet kommunal tariff. De ansatte er medlemmer i KLP, det er tegnet yrkesskadeforsikring og gruppelivsforsikring for alle.

2.6 HMS

Oslo krisesenter utvikler kontinuerlig sitt arbeid med Helse, Miljø og Sikkerhet. Krisesenteret gjennomfører brannøvelser, branninspeksjoner og andre lovpålagte tiltak. Det legges også stor vekt på det psykososiale arbeidsmiljøet.

I forbindelse med lovpålegging i 2010, har Oslo Kriesesenter i 2011 utarbeidet en egen Internkontroll og HMS perm med prosedyrer og rutinebeskrivelser. Denne revideres hvert halvår.

Beboere og ansatte ved Oslo Kriesesenter måtte evakueres under terroraksjonen 22.juli. Den vedtatte evakueringsplanen fungerte. Takket være godt samarbeid internt og med huseier og beredskapsledelsen i Oslo, ble evakueringen gjennomført på en skånsom måte. Allikevel vitaliserte bomben og stemningen kvinnenens og barnas tidligere krigs- og voldsopplevelser. Vi var derfor veldig glade over å kunne evakuere de mest utsatte barna og deres mødre til hyttene vi låner av konsernleder Andresen.

2.7 Sykefravær

Oslo Kriesesenter hadde i 2011 et sykefravær på 8,61 %. Dette tallet tilsvarer resultatet fra 2010, men en nedgang på 6 % fra 2009.

2.8 Tiltak for likestilling

Oslo Kriesesenter har bare kvinnelige ansatte. Dette er nedfelt i Oslo Kriesesenters vedtekter. Vi utlyser våre stillinger i henhold til gjeldende regelverk.

3. Kriesesenterboligen og ytre miljø

Oslo Kriesesenter leier lokaler i en 5 etasjers bygård i Oslo sentrum. Gården er bygget i 1889. Lokalene er i alt på 3000 m², hvorav Oslo Kriesesenter disponerer 2 800 m². Bosenteret disponerer 25 soverom med sengeplasser til 75 kvinner og deres barn, 3 kjøkken og 2 stuer, og 4 våtrom. Oslo kriesesenter har 3 rom for barneaktiviteter; et lekerom, et samtalerom og et rom til undervisning. Bygården har innlagt heis, og har ett beboelsesrom med bad og toalett tilrettelagt for rullestolbruker.

Driften av Oslo Kriesesenter forurenses ikke det ytre miljø.

Bokollektivet disponerer en loftsetasje med 5 hybler, felles stue og kjøkken og aktivitetsrom, totalt på 200 m². I tillegg disponerer leilighetsprosjektet 7 leiligheter rundt om i Oslo by i samarbeid med Ungbo.

Kriesesenteret for menn disponerte i 2011 to leiligheter, en liten etromsleilighet, og en leilighet med 3 enkeltrom og felles kjøkken, bad og stor stue med ekstra sovemuligheter. Kriesesenteret for menn har i tillegg et eget kontor og et samtalerom for dagsamtaler og et mottak som er plassert et annet sted enn botilbudet.

4. Opplysningsplikt til barnevernet

Oslo Krisesenter melder bekymring til barneverntjenesten når det foreligger forhold som nevnt i barnevernloven § 6-4 annet ledd, og i henhold til Lov om krisesentertilbud. Vi ser imidlertid at de fleste familiene som benytter seg av vårt tilbud allerede er i kontakt med barnevernet før de kommer til oss.

Det er ytterst få av barna som forlater Oslo Krisesenter uten at barnevernet er involvert på en eller annen måte. Mange av barna har allerede barnevernsak når de kommer til krisesenteret. Det ble i 2011 sendt 73 bekymringsmeldinger til barnevernet fra Oslo Krisesenter, og det ble svart på 43 anmodninger om opplysninger fra barneverntjenestene. Hvis mor flytter hjem til en voldelig far med barna, sendes det alltid bekymringsmelding til barnevernet. Samarbeidet med barnevernet kommer vi tilbake til senere i rapporten.

5. Intern opplæring, kompetanseheving og samarbeidsmøter

5.1 Intern kompetanseutvikling

Det er avholdt månedlige fagdager for de ansatte med ulike tema, og workshops med interne og eksterne forelesere. Alle nyansatte får internt kurs i voldsproblematikk, traumbearbeiding og annen metodikk.

Seksjonslederne har daglig saksveiledning for de ansatte, og det er faste ukentlige fag- og teammøter på de ulike avdelingene. Det avholdes ledermøter ukentlig.

Det er i 2011 utarbeidet grunnlagsdokument og fagpermer for de forskjellige seksjonene ved Oslo Krisesenter.

Ansatte er i tillegg kurset i brannvern og førstehjelp.

5.2 Ekstern kompetansegivende etterutdanning

I 2011 deltok 10 ansatte på Krisesenterutdanning ved RVTs- regionalt ressurscenter om vold, traumatisk stress og selvmordsforebygging. Daglig leder sitter i styringsgruppa for denne utdanningen.

En ansatt gjennomfører en ettårig etterutdanning i Vold i nære relasjoner og aggresjonsproblematikk i regi av Høyskolen i Tromsø.

Lederteam startet i 2010 lederteam-opplæring med ekstern konsulent. Dette arbeidet ble videreført i 2011 med 2 samlinger.

5.3 Samarbeidspartnere og utadrettet virksomhet

Oslo Krisesenter har også i 2011 blitt fulgt opp av Barne- og familieetaten i Oslo kommune.

Oslo Krisesenter har en rekke kommunale og private samarbeidspartnere. Våre nærmeste samarbeidspartnere er de forskjellige bydelers NAV-kontor og barneverntjenester. I tillegg har vi et utstrakt samarbeid med Oslo Kommunes akutt-tjenester som politiet, sosial vaktjeneste og barnevernvakta. Vi samarbeider også med de ulike familievernkontorene, BUP-barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker og DPS-distriktspsykiatriske poliklinikker.

For spesielle brukergrupper har vi inngått (spesielt) samarbeid med en rekke instanser som f. eks Barnehuset, Vern for Eldre, Prosjektet, Nadheim og Rosaprojektet.

Vi har også et nært samarbeid med IMDi, Kompetanseteamet mot tvangsekteskap, Rødekorstelefonen om tvangsekteskap og kjønnslemlestelse, RVTS, NKVTS, Familievernkontorene, Brobyggerprosjektet og Senter for migrasjonshelse.

I forbindelse med opprettelse av Krisesenteret for menn er det inngått et nært samarbeid med Reform-Ressurssenter for menn. Dette samarbeidet er utvidet i 2011.

Oslo Krisesenter har et godt nettverk av advokater, med ulike spesialfelt, som vi henviser beboere og/eller dagbrukere til når de har behov for juridisk bistand. Det er opprettet en advokatvakt på senteret. Advokatvakten har fast møtetid, og benyttes av brukere og ansatte for drøfting av juridiske problemstillinger. Vaktordningen rullerer i advokatnettverket, og tilbudet er gratis. Tilbudet ble flittig brukt også i 2011. I 2010 utvidet vi tilbudet gjennom å inngå et samarbeid med JURK - juridisk rådgivning for kvinner. JURK kurser kvinner og ansatte i aktuelle tema rundt oppholdstatus, skillsmisse, barnefordeling, samvær etc, og gir generell advokathjelp

utover det advokatene kan bistå med innenfor deres økonomiske rammeverk for fri rettshjelp. Dette samarbeidet er blitt videreført i 2011.

Ansatte har vært innkalt som vitner i straffesaker for kvinner og barn, og i saker om barnefordeling. Hovedkontakter for barn kan være setteverge ved avhør av barn. Det er inngått et samarbeid med Barnehuset, og Oslo Krisesenters ansatte er med som støtte ved avhør av barn.

Vi har hatt studenter hele året; studentene er i hovedsak innen barnevern - og sosionomstudier, juss og politistudier. I tillegg har vi ofte besøk av studenter som intervjuer ansatte i forbindelse med prosjekter og oppgaver. Vi har også deltatt i diverse forskningsprosjekter og bokprosjekter om vold i nære relasjoner og konsekvenser av dette for kvinner, barn og menn.

Oslo Krisesenter ble i 2011 godkjent som Opplæringsbedrift. Vi har på bakgrunn av dette hatt en lærling fra videregående, Helse og sosialfag i samarbeid med Utdanningsetaten.

Gjennom året har vi hatt besøk fra ulike organisasjoner; statlige og kommunale politikere og byråkrater både fra Norge og andre land. Vi har hatt besøk av diverse fagfolk, byråkrater og politiske delegasjoner fra innland og utland.

Daglig leder og seksjonsleder ved Bokollektivet var i april 2011 i Jordan på et erfaringsutvekslingsprosjekt dekket av IMDi – Inkluderings- og mangfoldsdirektoratet.

Daglig leder er oppnevnt som medlem i en referansegruppe for kvinne- og menneskerettsorganisasjoner i Irak som har, eller er i gang med å etablere krisesentre, (Listening Centres), for voldsutsatte kvinner og barn. I denne forbindelse var daglig leder i Irak, Kurdistan våren 2011. Oslo Krisesenter tok også i mot 2 delegasjoner bestående av kvinneaktivister og menneskerettsaktivister fra Irak og Syria i løpet av 2011.

Daglig leder og seksjonsleder for barn og unge ble i 2011 invitert til Estland for å holde foredrag om barn utsatt for vold, og deres reaksjoner på dette.

Ansatte har i mange forskjellige sammenhenger holdt foredrag, innlegg og hatt workshops om kvinner og barn utsatt for vold i nære relasjoner. Vi har deltatt både på konferanser for politikere, samarbeidspartnere og ulike brukerorganisasjoner både i Norge og utlandet.

Daglig leder har deltatt i panel ved Litteraturhuset og Likestillingsombudet, og undervist blant andre Kvinnepanelet og Redd Barna. I tillegg har vi undervist i temaer knyttet til vold i nære relasjoner blant annet for R-BUP, Bufdir, Legevakta, Politihøgskolen, Politidirektoratet og Utlendingsnemnda.

Oslo Krisesenters kurs for voldsutsatte kvinner ble i 2011 ytterligere utvidet med et nytt tema om æresrelatert vold. Det er blitt utarbeidet egne kurs for samarbeidspartnere og frivillige tilknyttet Oslo Krisesenter. Det blir også holdt kurs og oppfølging i forbindelse med utfordringer knyttet til samvær etter brudd med voldsutøver.

Vi har i 2011 også inngått et samarbeid med Pro-senteret for kursing av deres brukere om vold og reaksjoner på vold. Kursene avholdes i Pro-senterets lokaler på ettermiddag og kveldstid.

De ulike rusinstitusjonene i Oslo benytter seg jevnlig av Oslo Krisesenters kunnskap om voldsutsatte kvinner på sine interne fag- og kompetansetiltak.

Gjennom Oslo Krisesenters mange prosjekter har daglig leder og prosjektledere deltatt i flere styringsgrupper blant annet i samarbeid med Fængselsvesenet, Rosa – prosjektet og ulike frivillige organisasjoner som Røde Kors og Frivillighetssentralene.

Ansatte ved Oslo Krisesenter blir ofte kontaktet av presse, journalister og en rekke skribenter. Daglig leder uttaler seg i den forbindelse i diverse medier både innenlands og utenlands.

Oslo Krisesenter har utarbeidet en ny informasjonsbrosjyre på flere språk om Oslo Krisesenters tilbud, blant annet finansiert av midler fra EMI-etat for migrasjon og integrering i Oslo Kommune.

Vi har i 2011 utarbeidet en informasjonsbrosjyre til barn som bor på krisesenteret. Dette også delvis finansiert av midler fra EMI

Vi utarbeidet i 2010 en opplysningsfilm om det å være utsatt for psykisk vold, som også i 2011 ble sendt i TV2s reklamefrie dager i høytidene.

Vi er så heldige at vi får bruke bildene til Bjørg Thoraldsdottir som illustrasjoner til alt vårt informasjonsmateriell.

5.4 Kompetanse hos ansatte

De fleste ansatte ved Oslo Krisesenter er høyskole- og/eller universitetsutdannet. I tillegg har alle opparbeidet seg høy kompetanse på voldsproblematikk og det å være voldsutsatt, hvordan kartlegge og stabilisere kvinner og barn i krise og hvordan hjelpe kvinner og barn til å få den hjelpen de har rett på. De fleste har i tillegg erfaring fra barnevern, sosialkontor, boligkontor, ulike asyltiltak og hjelpeorganisasjoner fra tidligere arbeidsforhold.

I 2011 har Oslo Krisesenter utarbeidet grunnlagsdokumenter og fagpermer til bruk blant personalet. Disse dokumentene skal revideres hvert halvår.

Daglig leder og seksjonsledere deltar på årsmøter og fagdager i regi av Krisesentersekretariatet.

Ansatte har blant annet deltatt i konferanser og seminarer arrangert av:

ATV - Alternativ til vold

Krisesentersekretariatet

Rosa – prosjektet - prosjekt for kvinner utsatt for menneskehandel,

R-BUP - Regionsenter for barn og unges psykisk helse,

RVTS - Regionalt ressurscenter om vold, traumatisk stress og selvmordsforebygging,

NKVTS - Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress

VIVAT - Vivat selvmordsforebygging

Bufdir - Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet

ImDi- Integrering og mangfoldsdirektoratet

LDO – Likestilling og diskrimineringsombudet

BLID - Barne-, likestillings- og integreringsdepartementet

MiRA senteret - Ressurscenter for kvinner med minoritetsbakgrunn,

IKAF - Irakisk kurdisk asylsøker og flyktninger organisasjon

FAFO - Forskningsstiftelsen.

ISOP – Institutt for sosial planlegging

6. Særlig tilrettelegging

6.1 Belegg, tendenser og brukergrunnlag

Beboere:

Det bodde totalt 312 kvinner og 259 barn på Oslo Krisesenter i 2011.

I tillegg bodde det 19 menn og 2 barn på OKM, Oslo Krisesenter for menn.

17 % av kvinnene opplyser at de er etnisk norske, en økning på 6 % fra 2010. De resterende 83% opplyste at de ikke er etnisk norske. Ikke etnisk norsk, defineres her som født i utlandet eller av foreldre født i utlandet. 46 % av kvinnene som bodde på Oslo Krisesenter i 2011 var under 30 år, 81 % var under 40 år og 95 % var under 50 år, altså bare 5 % var over 50 år.

70 % av kvinnene var gift eller samboer med overgriper. 20 % angir flere enn en overgriper. 30 % av kvinnene opplyser at volden har pågått i ett til fire år. 30 % har levd i volden mer enn fem år, og bare 4 % angir at de oppsøker krisesenteret på bakgrunn av et engangstilfelle. Dette er et sammenfallende bilde med foregående år.

21 % av kvinnene angir at de er hjemmearbeidende, 28 % lever på trygd eller pensjon, 20 % angir at de er utearbeidende fulltid, 7 % angir å være utearbeidende deltid, 12 % er under utdanning og 16 % deltar på diverse kurs og/eller er arbeidssøkende. Dette er også et sammenfallende bilde med tidligere år.

32 % av kvinnene som bodde på Oslo Krisesenter i 2011 kom på eget initiativ. 13 % ble henvist av politiet. 12 % kom via en venn og/eller bekjent, resten kom via samarbeidspartnere, hvorav barnevernet henviste 7 % og legevakta 7 %. Resten av henvisningene kom fra advokater, familievernkontorer, NAV kontor, flyktninginstanser, skoler og andre krisesentre. Flere kvinner kommer på eget initiativ. Det er færre som kommer med politiet enn tidligere år.

Når kvinnene forlater Oslo Krisesenter, viser det seg at 10 % flytter hjem igjen til overgriper. 18 % flytter til ny/annen bolig, 18 % flytter hjem til egen bolig (uten overgriper), og 54 % flytter til forskjellige midlertidige botilbud, enten gjennom det offentlige eller til slektninger og venner. En økning av kvinner fra tidligere år flytter it i midlertidighet.

65 % av kvinnene som søkte tilflukt på Oslo Krisesenter i 2011 hadde vært beboere her før, hvorav 15 % det siste året. En klar økning fra tidligere år.

41 % av beboerne har vært tidligere dagbruker, hvorav 27 % det siste året.

Tendenser:

De fleste kvinner som oppsøker Oslo Krisesenter for beskyttelse er unge minoritetskvinner, de har levd flere år i vold, og de kommer til krisesenteret hovedsakelig på eget initiativ eller via politiet. Til tross for at antallet kvinner og barn som kommer til krisesenteret via politiet er lavere enn sist år, er politiet den samarbeidspartner som henvender seg til oss oftest med voldsutsatte kvinner og barn.

30 % av kvinnene har levd med vold i mer enn 5 år. 1 av 5 oppgir flere enn en overgriper, i hovedsak dreier dette seg om svigerfamilie eller brødre. 90 % flytter ikke tilbake til overgriper, men forsøker å re-etablere seg på forskjellig vis. Antall kvinner som flytter til diverse midlertidige botilbud er økende. Det samme er antallet kvinner som kommer tilbake til krisesenteret flere ganger. Det er grunn til å tro at veien fra midlertidige ordninger og hjem til overgriper er kort.

Langt de fleste kvinnene har mindreårige barn, mer enn halvparten av barna er under skolealder.

Bodager:

Antall bodager for kvinner i 2011 var totalt 6740, dette utgjør en gjennomsnittlig botid på 21,6 døgn, en gjennomsnittlig reduksjon pr kvinne på 4 døgn fra 2010.

For belegg for menn ved Oslo Krisesenter i 2010, se egen årsberetning.

Tendenser:

Gjennomsnittlig bodøgn for kvinner og barn er redusert i 2011. Oslo Krisesenter har hatt som mål å redusere botiden de siste årene. Dette fordi vi i tidligere år har opplevd at vi har måttet videresende kvinner til andre krisesentre fordi vi ikke har hatt kapasitet til å ta imot nye brukere. Grunnen var at kvinner og barn ble boende på Oslo Krisesenter utover den akutte fasen. Det har vært viktig å understreke for våre samarbeidspartnere at Oslo Krisesenter er Oslos eneste akuttiltak for voldsutsatte kvinner og barn, og at senteret må bli brukt som dette. Oslo Krisesenter bruker ca 4 uker på å stabilisere kvinner og barn og etablere kontakt med det øvrige hjelpeapparatet. I løpet av 4 uker er som regel også eventuell voldsalarm og besøksforbud på plass.

Det å skaffe bolig i Oslo, er ikke enkelt. Vi ser at mange kvinner og barn etableres i midlertidige ordninger på bakgrunn av dette. Dette er bekymringsfullt, og muligens årsaken til at antall gjengangere ved Oslo Krisesenter er økende. Vi så denne tendensen allerede i fjor, og søkte på bakgrunn av dette om midler til en stilling ved Oslo Krisesenter som skulle øremerkes til boligframskaffelse. Dette ble ikke innvilget.

Dagbrukere:

I 2011 var det 1993 besøk av dagbrukere, som kom til samtaler, kurs, grupper, nettverk og for å få praktisk hjelp.

Tendenser:

Dagbrukerne kan deles inn i to like store grupper, de som har vært tidligere beboere, og de som kun bruker krisesenterets dagtilbud. Dagbrukerne oppsøker Oslo Krisesenter for individuelle samtaler og gruppesamtaler for bearbeiding av traumer og voldsopplevelser. Mange trenger råd og veiledning i forbindelse med pågående rettsaker, oppholdssøknader, barnas samvær med far, skilsmisse etc.

Den ene gruppen, de etnisk norske kvinnene, som utgjør ca 34 % av dagbrukerne har i liten grad benyttet seg av botilbudet. De har søkt tilflukt i eget nettverk av familie og venner når de har vært voldsutsatt og/eller truet. Mange har kommet seg ut av det voldelige forholdet, men oppsøker Oslo Krisesenter fordi de trenger hjelp til å bearbeide volden de har vært igjennom. En del kvinner er fortsatt i et voldelig forhold da de kommer til krisesenteret. De trenger hjelp til å kunne bryte ut og å finne nye løsninger.

Den andre hovedgruppen, som utgjør ca 75 % av dagbrukerne, er tidligere beboere ved Oslo Krisesenter, hvorav 32 % har vært beboere det siste året. Disse kvinnene er i hovedsak minoritetskvinner. De er re-etablert i egen bolig med sine barn, men ofte stigmatiserte etter skilsmisse, og dermed ensomme og uten nettverk etter bruddet med overgriper. De er ofte nyankomne til landet, de har aldri bodd alene

uten storfamilien og de har lite kunnskap om norsk kultur og norsk språk. De har et omfattende hjelpebehov lenge etter at de har flyttet ut av Oslo Kriesesenter. De trenger særlig hjelp til praktiske ting for å klare hverdagen alene. De benytter seg også hyppigst av nettverkstreffet som er et sosialt tilbud for brukere av Oslo Kriesesenter. Det er denne gruppen som har økt i antall fra 2008 til 2011.

6.2 Barn og unge

Det bodde 259 barn på Oslo Kriesesenter. Over halvparten av barna var under skolealder. Særdeles få hadde erfaring med norsk språk og kultur. Alle var i forskjellig grad traumatiserte, enten gjennom selv å ha blitt utsatt for vold, eller vært vitne til at mor eller søsken var blitt utsatt for vold av far.

Barneteamet ved Oslo Kriesesenter har ansvar for det direkte arbeidet med barna, både for de som bor på kriesesenteret og de som har bodd her eller er dagbrukere. Teamet har utarbeidet sin egen faglige tilnærming på bakgrunn av egen erfaring og kunnskap om barn og traumer, og Carolina Øverliens m.fl. forskningsrapport om barn på kriesesentre.

Det er utarbeidet en fagperm og et grunnlagsdokument for arbeidet med barn og unge og deres mødre på kriesesenteret.

Det er også utarbeidet egne mottaksrutiner for barn, med blant annet fokus på å få til kvalitativt gode samtaler med barn gjennom intern refleksjon og opplæring. Det er også utarbeidet faglige tilnærminger for sikkerhetsplanlegging og strategier for mestring for barn og unge som er utsatt for vold fra sine nærmeste. Det er opprettet flere samtalegrupper for barn, både for de barna som bor på kriesesenteret og de som har flyttet ut.

Hovedkontaktene har et utvidet samarbeid med barneverntjenestene i de forskjellige bydelene. Det ble skrevet 73 barnevernmeldinger og svart på 43 anmodninger fra bydelsbarnevernet i 2011. Langt de fleste familiene har allerede en barnevernssak

ved en av bydelens barneverntjenester når de søker tilflukt eller hjelp ved Oslo krisesenteret.

Barneteamet samarbeider også med barne- og ungdomspsykiatrien i enkeltsaker, og med barnehager og skoler over hele byen. Det samarbeides også med Barnehuset ved avhør av barn og unge i straffesaker.

Det avholdes individuelle samtaler og gruppesamtaler med barna. I disse samtaler blir volden de har opplevd avdekket og barna får mulighet til å bearbeide traumer knyttet til voldsopplevelser. Det er i 2011 opprettet samtalegrupper for utflyttede barn som har levd med vold i familien. Det avholdes også ukentlige barnegrupesamlinger og forskjellige aktiviteter som musikkterapi og aktiviteter utenfor huset.

I tillegg til å trygge og stabilisere hverdagen og gi barna mulighet til å være barn og kunne danne nye relasjoner, legges det spesielt vekt på aktiviteter ved ulike høytider og ferier, bursdager og andre ulike sosiale sammenkomster.

Oslo Krisesenter har inngått et samarbeid med Utdanningsetaten, som gjennom Vestre Aker skole bemanner senteret med lærerkrefter til undervisning og leksehjelp for skolebarna.

Oslo Krisesenter disponerer 6 barnehageplasser i St. Hanshaugen bydel. Dette fungerer ikke optimalt, da barnehagene ligger et godt stykke fra Oslo Krisesenter. Mødrene er i tillegg traumatiserte og redd for å gå ut. Det er også fare for kidnapping. Dessuten er 6 plasser for lite i forhold til behovet, da mer enn halvparten av barna som bodde på Oslo Krisesenter i 2011 var i barnehagealder.

Vi var våren 2011 i kontakt med Bydel St. Hanshaugen, som får overført midler til barnehageplasser for barn på krisesenteret, og Byrådsavdelingen for om mulig å tilrettelegge et pedagogisk tilbud på krisesenteret. I skrivende stund har vi ikke fått respons på denne henvendelsen.

Behovet for å tilrettelegge et pedagogisk tilbud for barna ved Oslo Krisesenter, har vært et tilbakevendende problem i flere år.

Vi hadde i 2007 planer om oppstart av egen barnehage. Alle formaliteter med godkjenning av helse og barnehagemyndighet er ordnet, men prosjektet er fremdeles stanset, grunnet manglende dispensasjon fra Kunnskapsdepartementet mht kontantstøtteordningen. I 2008 inngikk vi et samarbeid med Storbyavdelingen og Schwensensgate bosenter for å etablere en felles barnehage for oppstart i 2009. Disse barnehageplanene er dessverre også lagt på is grunnet et ikke avklart samarbeid med huseier ved Schwensensgate bosenter.

Vi har et utmerket samarbeid med Oslo Røde Kors, som kommer til Oslo Krisesenter og gjør aktiviteter med barna 3 dager i uka.

6.3 Mødre

De ansatte i barneteamet prioriterer miljøarbeid hvor arbeidet med mor og barn er det sentrale. Vi vet at traumatiserte mødre ikke er optimale omsorgspersoner inntil de har fått bearbeidet traumene sine.

Vi har mødre grupper og kurs både for mødre som bor på senteret og for dagbrukere. Innsikt om vold i nære relasjoner og relasjonsbyggende kompetanse er tema for kursene. Kursene behandler også hvordan mødre kan hjelpe barna med reaksjoner etter volden de har opplevd. Det viktige er å støtte mødre slik at de kan være gode autoritetspersoner i sine barns liv. Andre temaer som behandles på kursene er utfordringer knyttet til samværsrett, grensesetting og motivering for omsorgsrollen.

Tendenser

Antall barn på Oslo Krisesenter har i de seneste årene økt. Det samme gjør kunnskapen om hvor skadelig vold i nære relasjoner er for barn. I den nye loven om krisesentre blir det presisert at krisesentrene også skal være krisesentre for barn. Dette har forutsatt en styrkning av den faglige tilnærmingen til barn, unge og deres mødre ved Oslo Krisesenter. Vi skrev også i 2011 mange barnevernmeldinger (110 i 2010 og 74 i 2011). Alle meldingene har gått til undersøkelse i barnevernet. Det er imidlertid en stor bekymring at langt de fleste blir henlagt uten tiltak etter endt undersøkelse. Denne erkjennelsen kombinert med at 65 % av kvinnene har gjentatte besøk på krisesenteret, forteller oss at det er mange barn og unge som lever med daglig vold fra far uten at noen ser eller hjelper dem.

6.4 Funksjonshemmede

Det er tilrettelagt for bevegelseshemmede ved Oslo Krisesenter. Det er innlagt heis, og et rom er tilrettelagt for rullestolbrukere.

I 2011 hadde kun 10 beboer nedsatt funksjonsevne, 3 av disse hadde nedsatt bevegelsesevne.

6.5 Eldre

I 2011 var 14 av beboerne over 50 år, 2 av disse var over 60 år. Blant dagbrukerne var andelen kvinner over 50 år noe høyere, 26 over 50 år, og 7 over 60 år.

6.6 Kvinner med minoritetsbakgrunn

I Oslo Krisesenters brukergruppe er det en stor andel av kvinner med annen etnisitet enn norsk. Vi har opparbeidet oss god kompetanse gjennom egne erfaringer, prosjekter og ekstern opplæring og veiledning.

Oslo Krisesenter fikk høsten 2005 en økonomisk garanti fra Scheiblers legat til et 2-årig prosjekt – ”Ny i Norge” - for å videreutvikle det metodiske arbeidet for voldsutsatte, enslige kvinner som har kommet til Norge gjennom familiegjennforening. Prosjektet ønsket å sette søkelyset på at disse kvinnene er en meget motivert gruppe, som med relativt enkle midler vil være i stand til å etablere seg i det norske samfunn. Prosjektet belyser samtidig hindringer kvinnene møter når de søker hjelp i hjelpeapparatet. Prosjektrapporten ble ferdigstilt og publisert november 2008.

På bakgrunn av resultater fra dette prosjektet opprettet Oslo Krisesenter i 2008 prosjektet ”Oppfølging av minoritetskvinner”, finansiert av Scheiblers legat. Prosjektet hadde to formål: Å spre kompetansen vi ervervet gjennom ”Ny i Norge” til våre samarbeidspartnere (bydelene), og gjennom dette i samarbeid med bydelene å avgrense ansvarsområder og utvikle gode samarbeidsrutiner for et bedre helhetlig tilbud til kvinnene. Oslo Krisesenter ønsket også å samarbeide med frivillighetssentraler for å kunne engasjere en pool av frivillige som kunne hjelpe våre kvinner med praktiske oppgaver.

Gjennom dette prosjektet er Oslo Krisesenter godt i gang med informasjon om senterets tilbud og invitasjon til samarbeid med ulike samarbeidspartnere og organisasjoner. Vi gir også tilbud om kurs i ulike temaer knyttet til vold og vold i nære relasjoner der dette er ønskelig.

Høsten 2007 åpnet Oslo Krisesenter Bokollektivet, et botilbud til unge minoritetskvinner som er på flukt fra familien grunnet tvang, trusler eller vold, herunder tvangsekteskap, enten før eller etter inngått ekteskap. Målgruppen er kvinner som trenger mer oppfølging og over noe lenger tid enn det krisesenteret normalt er ment å skulle tilby.

I 2009 inngikk Bokollektivet ved Oslo Krisesenter et samarbeid med Ungbo knyttet til oppfølging av unge kvinner, menn og par i samme målgruppe. Prosjektet disponerte ved oppstart 3 leiligheter. Dette prosjektet ble utvidet med 4 leiligheter til 7 leiligheter i 2010. Prosjektet er del av Departementets handlingsplan mot tvangsekteskap. Siden oppstart av Bokollektivet, har ca 70 brukere benyttet seg av tilbudet i bokollektivet og leilighetsprosjektet. (Se egne rapporter.)

Oslo Krisesenter har siden 2005 betjent ROSA telefonen fra kl. 1600 – 0800 alle dager samt alle helger og helligdager. ROSA-telefonen er en akutt krise og

informasjonstelefon hvor kvinner utsatt for menneskehandel, politi og samarbeidsinstanser gis råd og veiledning. ROSA-telefonen er ett av tiltakene som er satt i gang for å bekjempe menneskehandel. 4 av rommene på Oslo krisesenter er øremerket ofre for menneskehandel. I 2008 ble et av disse rommene satt i stand til å huse flere kvinner. Rommet blir benyttet som et akuttrom ved politirazziaer og ved eventuelt andre akutte hendelser. I løpet av 2011 har 30 kvinner, hvorav en kvinne med barn utsatt for menneskehandel benyttet seg av tilbudet ved Oslo Krisesenter. Daglig leder sitter i Oslo Kommunes TOT- team, tverrfaglig operativt team for denne gruppen.

"Kvinner kan" - prosjektet er finansiert med NAV midler til frivillig arbeid mot fattigdom og sosial ekskludering. Målet for prosjektet er å bedre voldsutsatte kvinners dagligliv gjennom nettverksbygging, selvhjelpsgrupper og sysselsetting. Det har blitt arrangert sosiale aktiviteter som turer ut i naturen, besøk til museum, kunststillinger, kino, bowling, håndverksaktiviteter etc. I tillegg er det organisert pc-kurs og blant annet opplæring i å lete etter bolig på nettet.

6.7 Andre prosjekter

"Fengselsprosjekt" finansiert av Justisdepartementet. Målsettingen er å gi et tilbud til voldsutsatte kvinner som sitter i fengsel, og i samarbeid med de ansatte ved Bredtvedt fengsel utvikle gode metoder for å nå denne gruppa, samt å spre kompetanse om vold i nære relasjoner i Kriminalomsorgen. Prosjektets hovedelementer er kurs, samtalegrupper, individuell oppfølging og sosial trening. Prosjektleder avholder i tillegg kurs om vold og det å være voldsutsatt for ansatte og innsatte.

Daglig leder og seksjonsleder ved dagsenteret sitter i styringsgruppa for prosjektet.

Oslo Krisesenter fikk i 2005 prosjektmidler fra Scheiblers legat til et toårig prosjekt for oppfølging av voldsutsatte kvinner med minoritetsbakgrunn. Erfaringene fra prosjektet var at kvinner ved utflytting fra Oslo Krisesenter sto overfor en rekke utfordringer, som vanskeligheter med å finne bolig, mangel på nettverk og passende fritidstilbud. I 2008 ble det bevilget midler fra Scheiblers legat til et prosjekt med utprøving av en ny form for frivillighet ved Oslo Krisesenter.

Frivillighetsprosjektet gikk ut på å etablere et nettverk av frivillige hjelpere som kunne bistå kvinnene med praktisk hjelp og være med å organisere sosiale tiltak. Dette ble gjort i samarbeid med frivillighetssentralen i St. Hanshaugen bydel. Det ble

samarbeidet om å rekruttere, skolere og veilede frivillige. I dag har Oslo Kriesesenter totalt over 100 frivillige, hvorav 20 til 25 til en hver tid er aktive, som hjelper kvinner og barn med praktiske ting i hverdagen.

Frivillige har blitt en viktig del av Oslo Kriesesenters virke. De er involvert i mange aktiviteter og det er vanskelig å tenke seg en hverdag uten. Etter endt finansiering, har Oslo Kriesesenter forsøkt å legge organiseringen og oppfølgingen av de frivillige inn i den vanlige driften.

6.8 Kriesesenter for menn

Kriesesenteret for menn OKM, ble opprettet høst 2010. Siden oppstart har det bodd 28 menn i botilbudet. Det er skrevet en egen årsberetning for OKM.

6.9 Oslo Kriesesenters plass i tiltakskjeden i Oslo Kommune

I forbindelse med endringen i Lov om kriesesentertilbud i kommunene, og kravet om et helhetlig tilbud til gruppen ble det særdeles viktig å definere Oslo Kriesesenters oppgaver, og å avgrense og formalisere oppgavene og ansvarsforholdene i forhold til kommunens øvrige hjelpeapparat. Oslo Kriesesenter søkte og fikk innvilget midler til et prosjekt for å kartlegge tilbud til voldsutsatte kvinner, barn og menn i Oslo Kommune og å komme med forslag til rutiner og samarbeid mellom de ulike aktørene i kommunen. Prosjektet fikk midler for drift høsten 2010, og det er tatt initiativ til dialogkonferanser med en rekke kommunale samarbeidspartnere.

Det er skrevet egen rapport for prosjektet hvor forslag til samarbeid med andre instanser er foreslått.

7. Utfordringer

7.1 Utfordringer knyttet til kvinner med minoritetsbakgrunn, funksjonshemmede, eldre og barn 2008-2012

Kvinner med minoritetsbakgrunn

Andelen av Oslos befolkning med en annen etnisk bakgrunn enn norsk er økende, nesten 30 % av Oslos befolkning har en annen etnisk bakgrunn (enn norsk). En av Oslo Kriesesenters store utfordringer er å møte endringen i befolkningssammensetningen, og samtidig gi et godt tilbud til både minoritetskvinner og etnisk norske kvinner.

De senere årene har andelen minoritetskvinner som søker tilflukt på Oslo Kriesesenters bosenter vært økende. I tråd med dette har Oslo kriesesenter måttet fokusere på nye problemområder. Tvangsekteskapsproblematikk, nyankomne

kvinner som har kommet til landet gjennom familiegjennomføring etter arrangerte ekteskap og kvinner og barn utsatt for menneskehandel er eksempler på dette. Kvinner med annen etnisitet enn norsk mangler som regel nettverk i Norge, og har i motsetning til etnisk norske kvinner ingen å gå til i krisesituasjoner. En ny gruppe voldsutsatte kvinner og barn vi har møtt og gitt tilbud til det siste året er kvinne- og barnebortføringsaker, hvor kvinner og deres barn blir sendt tilbake til hjemlandet, fratatt pass og dumpet der. Vi har et samarbeid med Imdi og de Norske ambassadene rundt dette problemområdet.

Selv om både etnisk norske og kvinner med annen etnisk tilhørighet enn norsk har mange sammenfallende behov, er det nødvendig å differensiere tilbudet. Etnisk norske kvinner har venner og familie i Norge, og har derfor andre alternativer i en krisesituasjon, enn å søke tilflukt på et krisesenter. I tillegg har disse kvinnene ofte jobb og nettverk og har lettere for å reetablere seg. Allikevel er de sårbare i intime relasjoner. De trenger hjelp til å bearbeide traumer, bli sterke nok til å komme ut av voldsforhold, og å mestre eget liv etter å ha vært utsatt for vold. I denne sammenhengen er det viktig å framheve at 2 av 3 kvinner som drepes av sine partnere eller eks partnere er etnisk norske.

Kvinner med annen etnisitet enn norsk, har andre og mer omfattende problemer. I mange tilfeller mangler de det norske språket og en grunnleggende kjennskap til det norske samfunnet, og mange vet ikke noe om sine rettigheter i Norge. De makter ikke å finne et eget sted å bo uten hjelp, og de har vansker med å re-etablere seg og mestre det å bo alene. Re-integreringen av disse kvinnene er mer omfattende enn med de norske kvinnene. Dette forsterkes gjennom boligstrukturen og boligkostnadene i Oslo, og at disse kvinnene ofte mangler kunnskap om økonomistyring og mangler egen kapital for å få innpass på boligmarkedet.

Funksjonshemmede og eldre brukere

Andelen funksjonshemmede og brukere over 50 år er lav. Det er imidlertid ingen grunn til å tro at kvinner i disse gruppene er mindre utsatt for vold enn yngre og funksjonsfriske kvinner. Å nå disse kvinnene med informasjon og hjelp er en utfordring.

Barn

Antall barn på Oslo krisesenter øker. Av de 261 barn som bodde på Oslo Krisesenter i 2011 var mer enn halvparten under skolealder. Det betyr at de befinner seg 24 t i døgnet på krisesenteret. Det er et stort behov for et pedagogisk tilbud til disse på dagtid, både for deres egen del, men også for deres mødre som da kan ha noe tid for seg selv, og tid til møter, avhør, med mer.

Langt de fleste av kvinnene som flyttet ut fra krisesenteret i 2011, flyttet ikke ut i permanent bolig, men i forskjellige midlertidige botilbud, ofte privat. Bare 48 barn flyttet med mor til ny egen bolig og 28 barn flyttet med mor tilbake til eget hjem etter

at overgriper var flyttet ut. 51 barn flyttet med mor direkte tilbake til overgriper, de resterende 134 barna flyttet med mor til forskjellige midlertidige botilbud, hvorav 37 barn flyttet med mor i offentlig regi, enten gjennom NAV eller barnevern. De resterende 97 barna flyttet med mor til forskjellige private ordninger som familie og venner. Det er disse barna og de som sammen med mor flytter direkte tilbake til overgriper som etter all sansynlighet kommer tilbake til krisesenteret.

Vi ser også at langt de fleste barna har samvær med sine fedre. Vi ser også hvor angstfylt dette er for barna og deres mødre.

Vi sendte i 2011 74 barnevernmeldinger til bydelsbarnevernet. Alle meldingene ble også i år undersøkelsessaker, men som tidligere år ble meldingene etter endt undersøkelse som regel henlagt uten tiltak. Dette kan ha forskjellige årsaker, blant annet at mor takker nei til hjelp, men for barna som lever i vold er ikke dette godt nok. Vi ser at i løpet av de siste årene, har antallet kvinner som kommer tilbake til krisesenteret økt. Hele 65 % det siste året. Langt de fleste av disse hadde barn, og de har flyttet tilbake til overgriper.

Grunnen til at kvinnene flytter tilbake til overgriper er sammensatt, hvorav vanskeligheten med å finne egen bolig antakelig er den største. Andre årsaker er at det er vanskelig å sende barna til overgriper uten å kunne ha kontroll, i tillegg til at det er vanskelig å mestre store barneflokker alene.

Vi ser at det er et stort behov for et differensiert dagtilbud i form av individuelle samtaler og oppfølging i grupper til barn og unge som har vært utsatt for eller har vært vitne til vold.

7.2 Løsninger tilknyttet kvinner med minoritetsbakgrunn, funksjonshemmede, eldre og barn

2008-2012

Kvinner med minoritetsbakgrunn

For å imøtekomme minoritetskvinnenes behov for hjelp, er det nødvendig med et nært samarbeid med bydelenes hjelpeapparat, hvor ansvarsfordelingen mellom Oslo Krisesenter og det øvrige hjelpeapparatet er tydelig definert.

Av våre statistikker ser vi at det bare er politiet som i betydelig grad henviser brukere til oss. Mange av kvinnene som får hjelp av Oslo Krisesenter har levd med vold i flere år før de får hjelp, de lever isolert og blir kontrollert av sine menn. Vår erfaring med denne målgruppen tilsier at de vet svært lite eller ingenting om sine rettigheter. Det er særdeles viktig at lavterskeltilbudet i bydelene som helsestasjonene, fastlegene, barnehagepersonell, NAV- ansatte og andre er bevisst dette, slik at vold i nære relasjoner blir avdekket og tiltak igangsatt før det går så langt at politiet blir involvert. Mer enn hver 3. kvinne som søker tilflukt ved Oslo Krisesenter har levd med vold i mer enn 5 år før hun får hjelp. Dette har vært et økende problem de siste årene. Nytt i 2011 er at et økende antall kvinner oppsøker Oslo Krisesenter på nytt. Hele 65 % av beboerne i 2011, hadde tidligere søkt tilflukt og bodd på bosenteret ved Oslo Krisesenter. Dette er motiverte kvinner som har forsøkt å greie seg alene med sine barn, men som ikke har mestret dette, og derfor har flyttet tilbake til sine og sine barns overgripere.

På bakgrunn av dette, vil initiativet for gjensidig informasjon, samarbeid og avgrensning med det øvrige hjelpeapparatet intensiveres ytterligere i 2012.

En av de største utfordringene i Oslo er et boligmarked med for få leiligheter til leie i forhold til behov, og høye utleiepriser.

Etter Lov om sosiale tjenester er NAV-kontorene ikke forpliktet til å skaffe annet enn midlertidig bolig til brukergruppen. De midlertidige boligene som NAV-kontorene framskaffer er som regel hospits, hvilket er særdeles lite egnet for voldsutsatte kvinner og deres barn. Vi aner også en uenighet mellom bydelenes barneverntjenester og sosialtjenester om hvem som skal ha ansvaret for tiltak etter utflytting fra Oslo Krisesenter. Det er således ingen som ser det som sitt ansvar å hjelpe voldsutsatte kvinner med å finne et permanent bosted i Oslo Kommune.

En av Oslo Krisesenters visjoner har vært at det etableres flere ulike typer overgangsboliger, hvor Oslo Krisesenter og samarbeidspartnere samarbeider for å

imøtekomme kvinnenes behov i re-etableringsfasen. Den ideelle situasjonen er at kvinnene bor på krisesenteret kun i den akutte fasen, som vi på bakgrunn av erfaring har definert som ca 4 uker. Når kvinnene er stabilisert og trusselbildet redusert, bør kvinnene og deres barn flytte ut, enten i egen leilighet eller til en overgangsbolig sammen med andre inntil hun mestrer å bo alene. Oslo Krisesenter vil da kunne opprettholdes som et akutt lavterskel botilbud for voldsutsatte kvinner og deres barn. Kvinner og barn kan komme tilbake til Oslo Krisesenter som dagbrukere for å få hjelp til å bearbeide sine voldsopplevelser, enten individuelt eller i gruppe med andre. På bakgrunn av dette inngikk Oslo Krisesenter i 2011 en intensjonsavtale med Rachel Grepp heimen for å realisere et slikt tilbud. Etter hva vi har hørt, er Rachel Grepp heimen nå slått konkurs, så dette samarbeidet vil ikke bli realisert i 2012.

Det ble i 2009 underskrevet en intensjonsavtale med Storbyavdelingen, Schwensensgate bosenter om et samarbeid knyttet til minoritetskvinner med barn fra Oslo Krisesenter. Samarbeidet har dessverre ikke fungert optimalt blant annet fordi Schwensensgate bosenter ikke har hatt ledig kapasitet når bydelene har hatt behov for midlertidig bolig til kvinner og barn som har bodd på Oslo Krisesenter.

I forbindelse med prosjektet "Oslo Krisesenters plass i tiltakskjeden i Oslo Kommune" er det på initiativ fra Oslo Krisesenter utarbeidet en samarbeidsavtale mellom kvinnen, NAV-kontorene og Oslo Krisesenter. Samarbeidsavtalen klargjør forventninger, og ansvarliggjør de ulike partenes arbeidsoppgaver og tidsfrister. Boligframskaffelse er en sentral del av denne samarbeidsavtalen. Det er meget variert hvordan samarbeidet med de forskjellige bydelene og Navkontorene fungerer.

Et differensiert dagsenter ville kunne gi et godt tilbud til alle voldsutsatte kvinner og deres barn, både de med annen etnisk bakgrunn og de etnisk norske kvinnene. God kunnskap om egne rettigheter står sentralt for alle kvinner etter å ha levd i et voldsforhold. Det er inngått et samarbeid med JURK som tilbyr rettighetskurs om norsk rett og om barn/samvær til våre brukere. Det er også opprettet kurs om ære og vold og menneskerettigheter for kvinner med kurdisk, pakistansk og arabisk bakgrunn. Det vil være nødvendig å sette i gang flere tiltak for å nå fremmedspråklige kvinner og opplyse om krisesenterets tilbud.

I dette fremtidsbilde har vi også i nært samarbeid med bydelene utviklet et godt og variert tilbud til barn og unge som har vært utsatt for eller har vært vitne til vold, også de barna som fortsatt bor sammen med overgriper.

Mange kvinner opplever isolasjon og håpløshet etter å ha flyttet ut fra krisesenteret og inn i ny bolig. Dagtilbudet er forsterket for å imøtekomme denne gruppen med forskjellige tilbud for å etablere nettverk og å øke kunnskapen om det norske samfunnet. Det er i denne sammenhengen etablert 3 dager med "praktisk time" og tre timer med advokatvakt en dag i uken. Dette arbeidet videreføres i 2012.

Funksjonshemmede og eldre

Det er en utfordring for oss å nå funksjonshemmede og eldre kvinner med informasjon. Oslo Krisesenter satser på aktiv informasjonsvirksomhet særlig rettet mot disse gruppene kvinner, slik at de blir kjent med tilbudet og kan benytte seg av det på linje med andre grupper. Oslo Krisesenter opprettet i 2010 et samarbeid med Vern for eldre. Dette samarbeidet vil videreføres også i 2012.

Barn

For å kunne prioritere arbeidet med barna ved Oslo Krisesenter, ble det i 2009 opprettet en ny seksjonslederstilling med ansvar for alt arbeid med barn. Det ble i løpet av 2009 også utarbeidet rutiner for arbeidet med barn og unge på Oslo Krisesenter. Som følge av endringen i Lov om krisesentertilbud i 2010 ble antall ansatte med ansvar for barn og unge ved Oslo Krisesenter økt. I 2011 er det blitt utarbeidet et grunnlagsdokument og en fagperm for arbeidet med barn og deres mødre ved Oslo Krisesenter. Arbeidet med barn og morsrollen har vært et hovedfokus på Oslo Krisesenter i planperioden. Det ble i 2011 utarbeidet en brosjyre for barn med informasjon om hva de kan forvente seg når de bor på Oslo Krisesenter. Informasjonen i brosjyren blir formidlet med tegninger, slik at budskapet blir forstått uansett alder og språk.

Det gode samarbeidet med Utdanningsetaten om undervisning av barn og unge i skolealder ved Oslo Krisesenter gjennom lærere ved Vestre Aker skole fortsetter. Vi ønsker i tillegg å etablere et pedagogisk tilbud for barn under skolealder på Oslo Krisesenter. Disse har i dag ikke et tilbud på dagtid bortsett fra å være sammen med mor. Mor er i tillegg opptatt med en rekke praktiske ting som legebek, avhør, møte på sosialkontor og barnevernkontor. De færreste av disse barna har norsk språk, og de fleste har lite sosial trening. De er traumatisert etter å være utsatt for vold eller vært vitne til at mor har blitt utsatt for vold. Et pedagogisk tilbud i en eller annen form på Oslo Krisesenter til disse barna ville være uvurderlig både på kort og lang sikt. Det ble i 2011 tatt et initiativ med bydel St. Hanshaugen for å finne mulige løsninger på dette problemet. St. Hanshaugen bydel får kr 300 000 til et pedagogisk tilbud for barn som bor midlertidig på Oslo Krisesenter. Vi kan disponere 6 barnehageplasser i bydelen, men disse blir ikke brukt, bl annet av sikkerhetsmessige årsaker. Vi var også i 2011 i kontakt med Byrådsavdelingen for å finne en mulig løsning. Det er ikke kommet noen avklaring på dette. Dette spørsmålet vil bli tatt opp igjen i 2012.

Et utvidet samarbeid med bydelenes barneverntjenester har vært høyt prioritert i planperioden. Langt de fleste barn som bor på krisesenteret er i kontakt med barnevernet enten fra før, eller mens de bor på krisesenteret. Ansatte ved Oslo Krisesenter skriver mange barnevernmeldinger hvert år, alle meldingene går til undersøkelse, men blir som regel henlagt uten tiltak etter endt undersøkelse. Dette er, og har vært bekymringsfullt over tid. Vi ser i tillegg, at en økende andel kvinner kommer tilbake, og ber om beskyttelse på nytt fra Oslo Krisesenter. Det betyr at et økende antall barn bor sammen med voldsutøver. Deres håp om et bedre liv, og

deres tillit til at voksne kan hjelpe, blir svekket. Samarbeidet mellom Oslo Krisesenter og bydelsbarnevernet bør intensiveres både med hensyn til samarbeidet når mor og barn bor på krisesenteret, og med oppfølgingstiltak av mor og barn etter utflytting fra krisesenteret.

Det siste året har flere fedre fått besøksforbud mot sine barn, og ikke bare mot sin partner. Dette utgjør en sikkerhet for mor og barn, slik at de kan bevege seg mer fritt uten så stor redsel for overgriper.

Langt de fleste barn som har bor og har bodd på Oslo Krisesenter, har samvær med sine fedre. For mange av barna og deres mødre er dette svært problematisk. Mødre må overlate sine barn til voldsutøveren, og barna blir overlatt til overgriperen uten tilsyn. Det kan virke som om hensynet til fedrene står sterkere enn hensynet til mødrene og barna i disse barnefordelingssakene. Vi ser at mødrenes mangel på mulighet til å beskytte sine barn gjennom manglende kontroll i disse samværssituasjonene, er en medvirkende årsak til at hun flytter hjem til overgriper. Vi vil utvide vårt samarbeid med familievernkontorene for å belyse og medvirke til at barnets beste blir satt i sentrum ved mekling om samvær.

Vi ser også at ansatte ved Oslo Krisesenter kan være en større pådriver for bistandsadvokater for å sikre at barn også får den voldsoffererstatningen de er berettiget etter norsk lovverk.

7.3 utfordringer knyttet til samarbeid med vertskommune

Fra 1.januar 2010 ble Lov om Krisesentertilbud i kommunene endret:

§ 1 Formål

Kommunen plikter å sikre et godt og helhetlig krisesentertilbud til kvinner, menn og barn som er utsatt for vold eller trusler om vold i nære relasjoner.

§ 2 Krav til krisesentertilbudet

Kommunen skal sørge for et krisesentertilbud til kvinner, menn og barn som er utsatt for vold eller trusler om vold i nære relasjoner, som har behov for rådgivning eller et trygt og midlertidig botilbud. Tilbudet skal gi brukerne støtte, veiledning og hjelp til å ta kontakt med andre deler av tjenesteapparatet og skal omfatte:

- a) Lavterskel, gratis helårs døgnåpent, trygt midlertidig botilbud
- b) Gratis dagtilbud
- c) Gratis råd og veiledning pr telefon
- d) Oppfølging i reetableringsfasen

§ 3 Individuell tilrettelegging av tilbudet

Kommunen skal så langt det lar seg gjøre

- Tilrettelegge for brukernes individuelle behov
- Sørge for å ta vare på barn på en god måte som er tilpasset deres særlige behov
- Sørge for at barn får oppfylt de rettigheter de har etter annet regelverk
- Sørge for at brukerne av bo og dagtilbudet får tilgang til kvalifisert tolk ved behov
- Sørge for rutiner for kvalitetssikring, bestilling og betaling av tolketjenester

§ 4 Samordning av tjenester

Kommunen skal sørge for at kvinner, menn og barn som er utsatt for vold eller trusler om vold i nære relasjoner får en helhetlig oppfølging gjennom samordning av tiltak mellom krisesentertilbudet og andre deler av tjenesteapparatet.

Tilbud og tjenester etter denne loven kan inngå som ledd i samordning av en individuell plan etter annen lovgivning, jfr Sosialtjenesteloven § 4-3 a, Pasientrettighetsloven § 2-5, psykisk helsevernlov § 4-1 og lov 19.november 1982 nr 66, om helsetjenester i kommunene § 6-2 a.

Presiseringer knyttet til loven:

BLD har i rundskriv presisert vold i nære relasjoner til også å inkludere ofre for tvangsekteskap, kjønnslemlestelse, voldtekt og menneskehandel.

Lavterskel defineres som at brukere kan henvende seg direkte uten timeavtale eller henvisning. Ofre for vold kan oppsøke et hvilket som helst krisesentertilbud, uavhengig av oppholdsstatus og hvor vedkommende er folkeregistrert.

Tilbudet skal gi brukerne støtte, veiledning og hjelp til å ta kontakt med andre deler av hjelpeapparatet, også det å gi informasjon om andre krisesentre. Slik støtte, veiledning og tilrettelegging må ikke tolkes som plassering. Det er brukeren som avgjør om han eller hun ønsker å reise til et annet tilbud. Den samme tolkningen legges til grunn for ofre for menneskehandel

Krisesentertilbudet kommer ikke inn under refusjonsreglene i sosialtjenesteloven. Kommunene står imidlertid fritt til å inngå avtaler om refusjon seg i mellom.

Oslo kommune består av 15 bydeler, som i en eller annen grad er ulikt organisert. Bydelene har også forskjellige oppfatninger og forventninger til Oslo Krisesenters arbeidsoppgaver og ansvar. Oslo Krisesenters ansatte bruker mye av sin arbeidstid på å informere om, diskutere og avklare ansvar med ansatte i bydelene.

Oslo Krisesenter er det eneste tilbudet som er opprettet utelukkende for voldsutsatte kvinner, menn og deres barn i Oslo. Krisesenteret inngår som et viktig ledd i kommunens tilbud om akutt hjelp til voldsutsatte. Endringen i Lov om krisesentertilbudet styrker behovet for å definere og formalisere Oslo Krisesenters plass i tiltakskjeden

Oslo Kommune har også en stor utfordring med hensyn til departementets definering av lavterskel, fordi kvinner og menn selv kan velge hvilket krisesenter de skal kunne søke tilflukt til. Oslo by er i en særstilling, da mange ønsker å flytte hit, mange utenbys fra ønsker derfor å bo på Oslo krisesenter. Det at krisesentertilbudet ikke kommer inn under refusjonsreglene i sosialtjenesteloven, vanskeliggjør dette ytterligere. Kvinnene blir ikke gitt den hjelp de har krav på i Oslo, da bydelene anser dette som hjemmekommunen sitt ansvar.

7.4 utfordringer knyttet til samarbeid med skandinaviske krisesentre/organisasjoner

Oslo Krisesenter samarbeider med andre krisesentre i Norge og Skandinavia ved behov. Vår paraplyorganisasjon, Krisesentersekretariatet samarbeider med andre organisasjoner i Skandinavia. Oslo Krisesenter har faglig utveksling med andre skandinaviske krisesentre ved deltakelse på Nordiske konferanser og seminarer.

7.5 Særlige utfordringer og løsninger i 2012

Intern organisering

Etter at loven kom i 2010, har Oslo Krisesenter hatt et økende antall henvendelser fra samarbeidspartnere for plassering av kvinner og barn som ikke er i krisesenterets målgruppe. Dette kombinert med etableringen av OKM, krisesentertilbudet for menn hvor det av sikkerhetsmessige grunner er essensielt at vi mestrer å treffe riktig målgruppe, å gi truede voldsutsatte kvinner, barn og menn et botilbud ved Oslo Krisesenter. I 2011, hadde vi ca 200 mottakssamtaler i måneden.

Vi vil derfor starte 2012 med en forsøksperiode med ny organisering. Vi vil etablere et eget mottaksteam med egen leder. Mottaksteamets skal ha spesialkompetanse på kartlegging, brukernes rettigheter og det resterende hjelpeapparatet i kommunen. Mottaksteamet skal også sikre at rette instanser er koplet på brukerne, slik at ansatte på bosenteret for kvinner og barn og også OKM kan konsentrere seg om miljøarbeidet. Samtidig etableres Bosenteret for kvinner og barn, med en leder, hvor barne- og familieperspektivet skal stå sterkt i miljøarbeidet

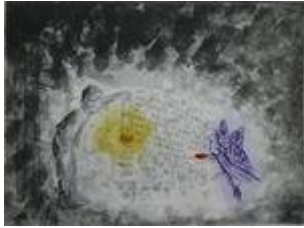
Forsøket vil i første omgang vare i 3 mnd, med en eventuell forlengelse i 6 mnd, før vi eventuelt etablerer ny organisering som permanent ordning fra høsten 2012.

Forsøket gjøres i samarbeid med Oslo Krisesenters fagforeninger.

Ny organisering vil få konsekvenser for ansattes arbeidskontrakter og vil medføre endring av turnus.

Vi håper at denne organiseringen vil sikre et mer likeverdig tilbud, at vi gir riktig hjelp til riktig bruker, og at vi kan gi et bedre kvalitativt botilbud til kvinner, menn og barn.

Vi vil også i 2012 arbeide for et mer utadrettet krisesenter med varierte tilbud på dagsenteret. Dette for best mulig å ivareta kvinner og barn etter utflytting, men også for å sikre et tilbud til de norske kvinnene, som ikke i så stor grad bruker bosenteret.

Tendenser og mulige løsninger

Vi ser med stor bekymring på den økende tendensen til at kvinner og barn kommer tilbake til Oslo Krisesenter etter å ha flyttet hjem til overgriper. Hele 65 % av kvinnene som søkte tilflukt på oslo Krisesenter i 2011, hadde søkt tilflukt hos oss før. Dette har etter vår erfaring en klar sammenheng med problemet med å framskaffe permanent bolig etter utflytting fra krisesenteret. Boligframskaffing ligger ikke i Oslo Krisesenters mandat, men heller ikke i noen andres, så løsningen blir som regel midlertidige ordninger, offentlig eller privat. Etter vår erfaring er det de som flytter over i midlertidige private ordninger, uten oppfølging fra hjelpeapparatet, som ikke ser noen annen løsning enn å flytte hjem igjen til overgriper.

Vi ser også med økende bekymring at barnevernmeldinger sendt fra Oslo Krisesenter, alle er alvorlige nok til å gå til undersøkelse, men at omtrent alle blir henlagt uten tiltak etter ferdigstilt undersøkelse. Noe av årsaken til at meldingene blir henlagt, er at mor takker nei til tiltak. Vi tror at et samarbeid mellom Oslo Krisesenter og bydelsbarnevernet både mens kvinner og barn bor hos oss, men også et samarbeid rundt oppfølgingstiltak etter utflytting ville ha hjulpet barneverntjenestene til å komme i posisjon for å se volden barna lever i men også i posisjon til mor, slik at hun vil velge hjelpe den hjelpen fra barnevernet som hun og barna trenger.

Barn som tvinges til å ha samvær med voldsutøver mot sin vilje er en tendens ansatte ved Oslo Krisesenter blir mer og mer oppmerksom på. Det er allerede lagt planer for et samarbeid mellom Familievernkontorene og Oslo Krisesenter for 2012, både for direkte arbeid med brukerne, men også for gjensidig kompetanseheving av ansatte.

Daglig leder vil i år igjen initiere et samarbeid for å skaffe Oslo Krisesenters barn under skolealder et pedagogisk tilbud på dagtid i Oslo Krisesenters lokaler.

Oslo Krisesenters plass i tiltakskjeden i Oslo Kommune

Et utvidet samarbeid mellom Oslo Krisesenter og bydelenes hjelpetjenester vil også i 2012 ha høyeste prioritet. Arbeidet med dialogkonferansene vil fortsette.

Målet med dialogkonferansene er gjensidig informasjon, avklaring av forventninger og ansvarsområder mellom Oslo Krisesenter og forskjellige samarbeidspartnere i kommunen.

Vi vil igjen initiere at de allerede utarbeidede forslag til samarbeidsrutiner med NAV skal prøves ut og evalueres. På bakgrunn av evalueringen ønsker vi at det utarbeides rutiner for Oslo Kommunes tjenesteapparat. Det bør avklares med Velferdsetaten og/eller EST, (byrådsavdeling for Eldre og Sosiale Tjenester), hvem som har ansvar for hva i dette arbeidet.

Oslo krisesenter 29. mars 2012

Inger-Lise Walmsness Larsen
Daglig leder

Anne-Lise Ringerike

Rachel Eapen Paul

Linda Tørud Pettersen

Line Jenssen

Ragnhild Hennum
Styreleder